31995F0073

WSPÓLNE DZIAŁANIE
z dnia 10 marca 1995 r.
przyjęte przez Radę na podstawie art. K.3 Traktatu o Unii Europejskiej, dotyczące Jednostki Europolu ds. Narkotyków

(95/73/WSiSW)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając art. K.3 ust. 2 lit. b) Traktatu o Unii Europejskiej,

uwzględniając inicjatywę Republiki Federalnej Niemiec,

a także mając na uwadze, co następuje:

Państwa Członkowskie uważają za przedmiot wspólnego zainteresowania powołanie Jednostki Europolu ds. Narkotyków zgodnie z art. K.1 ust. 9 Traktatu;

na posiedzeniu w Luksemburgu w dniach 28 i 29 czerwca 1991 r. Rada Europejska złożyła wnioski w sprawie powołania Europejskiego Urzędu Policji (Europol), uzgodniła cele określone w tych wnioskach i zaleciła ich dalsze rozważenie;

w sprawozdaniu przedłożonym Radzie Europejskiej w dniu 4 grudnia 1991 r. Ministrowie jednomyślnie wyrazili zgodę na utworzenie Europolu, rozpoczynając od jednostki wywiadu do walki z narkotykami, która miała zostać powołana w najbliższym czasie;

na posiedzeniu w Maastricht w dniach 10 i 11 grudnia 1991 r. Rada Europejska wyraziła zgodę na utworzenie Europolu, którego początkowe zadanie polegałoby na organizacji wymiany informacji dotyczących narkotyków między Państwami Członkowskimi, a także poleciła Ministrom podjęcie, w jak najszybszym terminie, niezbędnych środków w tym celu;

na posiedzeniu w Lizbonie w dniach 26 i 27 czerwca 1992 r. Rada Europejska poleciła sporządzenie Konwencji o utworzeniu Europolu;

Państwa Członkowskie powinny współpracować w ramach właściwych struktur przed wejściem w życie tej Konwencji;

ze względu na naglącą potrzebę zajęcia się problemami związanymi z międzynarodowym nielegalnym handlem narkotykami, związanym z nim praniem brudnych pieniędzy oraz przestępczością zorganizowaną, Ministrowie na nadzwyczajnym posiedzeniu w dniu 18 września 1992 r. polecili realizację pierwszej fazy tworzenia Europolu, jaką jest powołanie, najpóźniej do dnia 1 stycznia 1993 r., Jednostki Europolu ds. Narkotyków;

przedstawiciele rządów Państw Członkowskich, zebrani na szczeblu głów państw i na szczeblu rządowym, podjęli decyzję o umiejscowieniu siedzib niektórych organów i służb Wspólnot Europejskich oraz Europolu, zgodnie z którą Europol i Jednostka Europolu ds. Narkotyków mają mieć swoją siedzibę w Hadze;

Państwa Członkowskie określiły już ogólne ramy współpracy w formie Jednostki Europolu ds. Narkotyków, ustanowionej na mocy umowy ministerialnej z dnia 2 czerwca 1993 r. powołującej wspomnianą Jednostkę, która działa od stycznia 1994 r.;

na posiedzeniu w dniach 9 i 10 grudnia 1994 r. w Essen Rada Europejska postanowiła rozszerzyć mandat Jednostki Europolu ds. Narkotyków o zadania walki z nielegalnym handlem materiałami radioaktywnymi i nuklearnymi, walki z przestępczością obejmującą tajne sieci imigracyjne, nielegalny handel środkami transportu oraz związane z tym operacje prania brudnych pieniędzy;

w konkluzjach Rady Europejskiej z dni 9 i 10 grudnia 1994 r. zdecydowano, że Konwencja w sprawie utworzenia Europolu będzie ratyfikowana najpóźniej przez Radę Europejską w Cannes, zważywszy że istnieje wola podjęcia wszelkich kolejnych czynności koniecznych do osiągnięcia tego celu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE STANOWISKO:

Artykuł 1

Poniższe zasady stosuje się do Jednostki Europolu ds. Narkotyków, powołanej pierwotnie na mocy umowy ministerialnej z dnia 2 czerwca 1993 r., zwanej dalej „Jednostką”.

Artykuł 2

Cel i zakres

1. Każde Państwo Członkowskie wysyła jednego lub więcej oficerów łącznikowych do Hagi w celu utworzenia, wraz z oficerami łącznikowymi z pozostałych Państw Członkowskich, grupy współpracującej w ramach Jednostki.

2. Jednostka działa jako grupa nieoperacyjna zajmująca się wymianą i analizą informacji i wywiadu, w przypadku gdy dotyczą one dwóch lub więcej Państw Członkowskich, w odniesieniu do:

a) nielegalnego handlu narkotykami;

b) nielegalnego handlu substancjami radioaktywnymi i nuklearnymi;

c) przestępczości obejmującej tajne sieci imigracyjne;

d) nielegalnego handlu środkami transportu;

włącznie z zaangażowanymi organizacjami przestępczymi oraz związanymi z tym operacjami prania brudnych pieniędzy.

3. Celem Jednostki jest wspomaganie policji i innych właściwych organów działających na terenie oraz między Państwami Członkowskimi w skuteczniejszym zwalczaniu działalności przestępczej określonej w ust. 2.

W tym celu członkowie Jednostki, działając zgodnie z ustawodawstwem krajowym, innymi odpowiednimi przepisami prawnymi i poleceniami wydanymi przez właściwe Państwa Członkowskie, wykonują następujące zadania:

a) wymiana, między Państwami Członkowskimi, informacji (w tym danych osobowych) pomocnych w konkretnych dochodzeniach w sprawach karnych dotyczących działalności przestępczej określonej w ust. 2;

b) przygotowanie sprawozdań na temat ogólnej sytuacji i analiz działalności przestępczej w oparciu o informacje nieobjęte zakresem danych osobowych dostarczone przez Państwa Członkowskie lub pochodzące z innych źródeł.

Działalność Jednostki jest podejmowana bez uszczerbku dla innych form dwustronnej lub wielostronnej współpracy w zakresie zwalczania działalności przestępczej określonej w ust. 2 lub dla kompetencji Wspólnot Europejskich.

Artykuł 3

Przetwarzanie danych

1. W odniesieniu do działalności przestępczej określonej w art. 2 ust. 2, oficerowie łącznikowi przekazują, zgodnie z ustawodawstwem krajowym, innymi przepisami prawa oraz poleceniami wydanymi przez odpowiednie Państwa Członkowskie, informacje pomocne w konkretnych dochodzeniach w sprawach karnych dotyczących działalności przestępczej określonej w art. 2 ust. 2, rozwoju wywiadu oraz analizie strategicznej.

W celu wypełniania swoich zadań oficerowie łącznikowi mają dostęp do wszelkich informacji na temat działalności przestępczej i wywiadowczej swoich Państw Członkowskich.

Należy zapewnić ochronę wszelkich informacji przed dostępem ze strony osób nieuprawnionych oraz przed zniszczeniem, w tym zapewnić fizyczną ochronę systemów i łączy przetwarzania danych.

2. Zapytania o informacje zgłoszone Jednostce przez policję lub inne właściwe służby przechodzą przez jedną centralną władzę. Jest ona odpowiedzialna za odbiór i dalsze przekazanie odpowiedzi dostarczonych przez Jednostkę.

Artykuł 4

Ochrona danych

1. Informacje osobowe są przekazywane na zasadzie wymiany między oficerami łącznikowymi, z których każdy działa zgodnie z ustawodawstwem krajowym, innymi przepisami prawa oraz poleceniami wydanymi przez jego Państwo Członkowskie dotyczącymi przetwarzania informacji osobowych, zgodnie z wszelkimi warunkami nałożonymi przez Państwo udzielające informacji w odniesieniu do wykorzystania takich informacji.

Wszelka wymiana informacji pomiędzy Państwem zwracającym się o informacje a Państwem udzielającym informacji ma miejsce wyłącznie na zasadzie dwustronności poprzez oficerów łącznikowych tych Państw.

Gdyby Państwo udzielające informacji, w trakcie zajmowania się zapytaniem, odkryło jakiekolwiek informacje dotyczące działalności przestępczej określonej w art. 2 ust. 2, mogące zainteresować inne Państwo Członkowskie, informacje takie mogą zostać udostępnione temu Państwu Członkowskiemu za pomocą oficerów łącznikowych zaangażowanych Państw, zgodnie z obowiązującym w nich ustawodawstwem krajowym.

2. Oficerowie łącznikowi nie przekazują żadnych informacji osobowych Państwom innym niż Państwa Członkowskie ani żadnym organizacjom międzynarodowym.

W zakresie wymaganym przez ustawodawstwo krajowe dotyczące ochrony danych, oficerowie łącznikowi prowadzą rejestr, wyłącznie w celu ochrony danych, informacji osobowych, które przekazali zgodnie z ust. 1. Ponadto, żadne informacje osobowe nie są przechowywane centralnie w Jednostce, ani automatycznie, ani w żaden inny sposób.

3. Państwa Członkowskie polecą swoim władzom odpowiedzialnym za ochronę danych, aby dopilnowały, by działalność ich oficerów łącznikowych była zgodna z ustawodawstwem krajowym w zakresie ochrony danych osobowych oraz by wspólna baza danych Jednostki, jeśli taka istnieje, zawierała jedynie dane nieosobowe.

W celu umożliwienia spełnienia tych zaleceń Państwa Członkowskie przyjmują na siebie obowiązek dopilnowania, by ich oficerowie łącznikowi współpracowali należycie z ich krajowymi władzami odpowiedzialnymi za ochronę danych.

Artykuł 5

Personel

1. Na czele Jednostki stoi Koordynator. Oprócz Koordynatora zespół zarządzający składa się z dwóch zastępców Koordynatora i dwóch innych członków, powiązanych bezpośrednio w hierarchii z Koordynatorem, i których zakres działalności jest wyraźnie określony.

Koordynator, dwaj zastępcy Koordynatora i dwaj inni członkowie zespołu zarządzającego są powoływani przez Radę zgodnie z procedurą przewidzianą w tytule VI Traktatu.

Zespół zarządzający jest odpowiedzialny za bieżące działanie Jednostki. Państwa Członkowskie pouczą swoich oficerów łącznikowych, by wypełniali polecenia Koordynatora, zgodnie z ustawodawstwem krajowym, innymi przepisami prawa oraz wydanymi im poleceniami.

2. Oprócz oficerów łącznikowych wysłanych bezpośrednio przez Państwa Członkowskie, do Jednostki wysyła się inny personel w takiej liczbie, jaka zostanie ustalona przez Radę, i zgodnie z procedurą przewidzianą w tytule VI Traktatu. Koordynator Jednostki uczestniczy w wyznaczaniu takiego personelu.

Artykuł 6

Odpowiedzialność

Bez uszczerbku dla zakresu odpowiedzialności, jaką ponosi każde Państwo Członkowskie za sprawowanie kontroli nad własnymi oficerami łącznikowymi, Rada sprawuje ogólny nadzór nad działalnością Jednostki. W tym celu Koordynator składa półroczne sprawozdania na temat zarządzania przez niego Jednostką oraz działalności Jednostki. Koordynator przedstawia wszelkie inne sprawozdania lub informacje, o które wnioskuje Rada.

Artykuł 7

Finansowanie

Państwa Członkowskie ponoszą koszty wysyłania swoich oficerów łącznikowych oraz potrzebnego Jednostce sprzętu. Pozostałe koszty związane z tworzeniem i utrzymaniem Jednostki, początkowo pokrywane przez kraj przyjmujący, zostaną rozłożone równomiernie między Państwa Członkowskie. W tym celu ustalony zostanie roczny udział każdego Państwa Członkowskiego, zgodnie z zasadami i postępowaniem budżetowym, na podstawie jego produktu narodowego brutto (PNB), zgodnie ze skalą stosowaną do określenia części środków własnych finansujących budżet ogólny Wspólnot Europejskich.

Każdego roku wysokość PNB za poprzedni rok stanowi podstawę odniesienia dla każdego Państwa Członkowskiego.

Artykuł 8

Wejście w życie

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie w dniu jego opublikowania w Dzienniku Urzędowym. Zastępuje ono umowę ministerialną z dnia 2 czerwca 1993 r. w sprawie powołania Jednostki Europolu ds. Narkotyków.

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 marca 1995 r.

W imieniu Rady

P. MÉHAIGNERIE

Przewodniczący